

Gade (SF):

Jeg skal takke statsministeren for svaret. Jeg kan konstatere, at statsministerens argumentation går ud på, at vi nu kommer i en situation, hvor vi får mere brug for vores Luxembourgforligsvetoret. Det er egentlig en god demonstration af, at vi kommer i en betydelig vanskeligere position, når statsministeren argumenterer, som han gør. Det er jo en ret, vi stort set ikke har brugt, eftersom det er vanskeligt at bruge den, men nu kommer vi altså i en situation, hvor vi får mere brug for den, fordi et flertal i Rådet – hvis en ændring gennemføres i den retning, som statsministeren går ind for – skal kunne kræve afstemning her og nu.

Statsministerens svar til mig om, hvornår dette kommer til debat, gør, at jeg bliver mere i tvivl, for når formandskabet – ikke Holland, men formandskabet – har lavet en sådan erklæring til protokollen og Danmark ikke har protesteret mod den og der deri står, at dette arbejde skal fuldføres snarest muligt ...

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Tiden er udløbet.

Gade (SF):

... betyder det så ikke, at det er nu efter den 27., dette arbejde skal i gang?

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg appellerede til indledning om, at man medvirkede til at få spørgetiden afviklet rimelig hurtigt. Jeg skal stadig erindre om denne henstilling.

Anker Jørgensen (S):

Jeg ved ikke, om jeg hørte ret, men ellers ville jeg gerne spørge statsministeren: er det rigtigt, at statsministeren sagde, at han vil styrke veto retten? Hvis det er rigtigt, det, statsministeren siger her, hvorfor går man så med til at underminere veto retten ved at gå med til, at man på nye store områder kan gennemføre forslag med kvalificeret majoritet, medens veto retten som princip eller som aftale ligger og svæver helt uden for traktementen?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først sige til hr. Albrechtsen, at det er en urigtig påstand, han fremfører, at veto retten nu skulle være i fare. Den er overhovedet ikke i fare. Den er bevaret fuldt ud gennem hele regeringskonferencens forløb.

Det har aldrig voldt os bekymring at bruge veto retten, vi har aldrig misbrugt den heller. Vi har brugt den, når vi følte, at en vital dansk interesse stod på spil og var væsentligere end hensynet til helheden. Det vil jo ikke være hver gang, vi er mindretallet – når der nu kan tages beslutning med kvalificeret flertal – der siger: det her er vel nok for galt, det er så vigtigt for os, at her vil vi nedlægge veto. Hvis man gjorde det uafledeligt, kom vi jo ikke fremad. Vi vil gøre det i sager, hvor vi med rette kan sige, at en vital dansk interesse er på spil.

Jeg må sige til hr. Gade, at jeg har ikke sagt, at vi vil bruge veto retten mere i fremtiden; det kan jeg jo ikke vide. Det hænger sammen med, hvad det er for nogle beslutninger, der skal tages, og det er umuligt at vide. Det må vi tage stilling til fra tilfælde til tilfælde, efterhånden som sagerne skal behandles, også i folketingets markedsudvalg.

Jeg kan bekræfte over for hr. Anker Jørgensen, at regeringen er indstillet på, overalt hvor det er muligt, at afklare begreberne, således at veto rettens stilling i hele EFs regie styrkes. Det er vores indstilling. Men samtidig ser vi da gerne, at vi i det daglige arbejde når frem til lidt hurtigere at få truffet de vigtige beslutninger end hidtil, hvor vi for tit har oplevet, at beslutningerne blev udsat halve og hele år. At vi nu på nogle få områder, og især vedrørende det indre marked, får mulighed for at træffe beslutning med almindeligt flertal, hindrer jo ikke, at vi i de sager, hvor vi med rette kan gøre gældende, at en vital dansk interesse er på spil, bruger veto retten.

Albrechtsen (VS):

Skulle vi ikke, hr. statsminister, være så ærlige over for hinanden, at vi erkender, at det, som regeringen ønsker, har udenrigsministeren udtrykt ganske klart, da han i Børsen den 12. februar sagde om de nye regler om flertalsafstemninger: »På den måde kan visse små pressionsgrupper i enkelte lande heller ikke i fremtiden skabe blokeringer og restriktioner på samme måde, når sagen kan